

Vec C-168/20

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

22. apríl 2020

Vnútroštátny súd:

High Court of Justice, Business and Property Courts of England and
Wales, Insolvency and Companies List (Chancery Division)

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

30. marec 2020

Žalobcovia:

Spoločný správca 1 v konkurznom konaní proti pánovi M

Spoločný správca 2 v konkurznom konaní proti pánovi M

Žalovaní:

Pani M

MH

ILA

Pán M

Predmet konania vo veci samej

Sloboda usadiť sa – Vnútroštátna právna úprava vylučujúca dôchodkové nároky registrované vnútroštátnymi daňovými orgánmi z konkurznej podstaty vo vnútroštátnom konkurznom konaní – Odmietnutie uplatniť toto vylúčenie na zahraničné dôchodkové nároky, ktoré nie sú registrované vnútroštátnymi daňovými orgánmi, napriek ich registrácii v cudzine – Nepriama diskriminácia – Taktizovanie pri výbere súdu vo veciach platobnej neschopnosti – Vplyv daňových formalít v členskom štáte na konanie o platobnej neschopnosti začaté v tomto členskom štáte

Právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Článok 86 ods. 2 v spojení s článkom 89 ods. 1 Dohody o vystúpení Spojeného kráľovstva z Európskej únie, ktorá má priamy účinok v dôsledku prebratia do práva Spojeného kráľovstva prostredníctvom § 1A a 7A European Union (Withdrawal) Act 2018 [zákon (o vystúpení) z Európskej únie z roku 2018].

Prejudiciálne otázky

1. Pokiaľ štátny príslušník členského štátu vykonáva práva, ktoré mu vyplývajú z článkov 21 a 49 ZFEÚ a zo smernice o právach občanov (smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES), tým, že sa presťahuje do Spojeného kráľovstva alebo sa tam usadí, je zlučiteľný s týmito ustanoveniami § 11 WRPA z roku 1999, ktorý vylučuje z konkurzu dôchodkové nároky vyplývajúce z dôchodkových systémov vrátane tých, ktoré sú zriadené a schválené na daňové účely v inom členskom štáte, v závislosti od toho, či je dôchodkový systém v čase konkurzu registrovaný v súlade s § 153 FA z roku 2004 alebo predpísaný podľa § 2 nariadenia z roku 2002, a tým schválený na daňové účely v Spojenom kráľovstve?

2. Je v rámci odpovede na otázku 1 dôležité alebo nevyhnutné:

a) určiť, či sa osoba presťahovala do Spojeného kráľovstva primárne preto, aby vyhlásila bankrot v Spojenom kráľovstve?

b) vziať do úvahy i) ochranu, ktorú môže mať úpadca k dispozícii v súvislosti s neschválenými dôchodkovými systémami v zmysle § 12 WRPA z roku 1999, a ii) možnosť vymôcť určité sumy zo schválených dôchodkových systémov, ktorú majú konkurzní správcovia?

c) vziať do úvahy požiadavky, ktoré musia spĺňať dôchodkové systémy registrované a schválené na daňové účely v Spojenom kráľovstve?

Uvádzané ustanovenia práva Európskej únie

ZFEÚ, články 21 a 49

Smernica 2004/38/ES, článok 24

Uvádzané vnútroštátne právne predpisy

Spojené kráľovstvo:

Insolvency Act 1986 (zákon o platobnej neschopnosti z roku 1986), § 283 ods. 1 písm. a) a § 306.

Welfare Reform and Pensions Act 1999 (zákon o reforme sociálneho zabezpečenia a dôchodkovej reforme z roku 1999) (ďalej len „WRPA z roku 1999“), § 11 a 12:

„11 Účinok konkurzu na dôchodkové nároky: schválené systémy

1. Pokiaľ je vydaný príkaz na vyhlásenie konkurzu určitej osoby na základe návrhu na začatie konkurzného konania alebo žiadosti podanej po nadobudnutí účinnosti tohto §, všetky jej nároky plynúce zo schváleného dôchodkového systému sú z jej majetku vylúčené.

2. „Schválený dôchodkový systém“ na účely tohto paragrafu znamená:

a) dôchodkový systém registrovaný v súlade s § 153 FA z roku 2004,

...

h) každý dôchodkový systém s akýmkoľvek opisom, ktorý môže minister stanoviť svojím nariadením.

12 Účinok konkurzu na dôchodkové nároky: neschválené systémy

1. Minister môže nariadením stanoviť alebo umožniť, aby boli nároky určitej osoby v rámci neschváleného dôchodkového systému v prípade vydania príkazu na vyhlásenie konkurzu tejto osoby vylúčené z jej majetku na účely časti VIII až XI zákona o platobnej neschopnosti z roku 1986.“

Occupational and Personal Pension Schemes (Bankruptcy) (No. 2) (Regulations) 2002 [(nariadenie č. 2) z roku 2002 o zamestnaneckých a osobných dôchodkových systémoch (konkurz)], SI 2002/836 (ďalej len „nariadenie z roku 2002“), § 2:

„2 Predpísané dôchodkové systémy

1. Predpísanými systémami na účely § 1 ods. 1 bodu 2 písm. h) zákona z roku 1999 (dôchodkové systémy, ktoré sú „schválenými dôchodkovými systémami“) sú

systemy (vrátane anuity zakúpenej na účely účinného uplatnenia nárokov plynúcich z takého systému):

...

b) na ktoré sa uplatní § 308A zákona z roku 2003 (vylúčenie príspevkov do zahraničných dôchodkových systémov);“

Finance Act 2004 (finančný zákon z roku 2004) (ďalej len „FA z roku 2004“), príloha 33 § 5 ods. 1:

„Zahraničný dôchodkový systém je na účely tejto prílohy oprávneným zahraničným dôchodkovým systémom, pokiaľ:

a) správca systému zaslal daňovej správe oznámenie o tom, že ide o zahraničný dôchodkový systém, a poskytol daňovej správe dôkaz o tom, že ide o zahraničný dôchodkový systém, pokiaľ o to požiadala;

b) správca systému sa zaviazal, že informuje daňovú správu, ak systém prestane byť zahraničným dôchodkovým systémom;

c) správca systému sa daňovej správe zaviazal, že splní predpísané požiadavky, ktoré mu budú uložené, týkajúce sa informovania o konsolidácii dávok, a

d) odsek 3 nevylučuje možnosť, aby bol zahraničný dôchodkový systém oprávneným zahraničným dôchodkovým systémom.“

§ 308A Income Tax (Earnings and Pensions) Act 2003 [zákon z roku 2003 o dani z príjmu (z miezd a dôchodkov)] (ďalej len „ITEPA z roku 2003“):

„Vylúčenie príspevkov do zahraničného dôchodkového systému

1. Povinnosť platiť daň z príjmu nevzniká v súvislosti s časťou mzdy, ktorú zamestnávateľ odvádza ako príspevok do oprávneného zahraničného dôchodkového systému za zamestnanca, ktorý je relevantným migrujúcim poistencom dôchodkového systému.“

Írsko:

§ 774 a kapitola 1, časť 30, Taxes Consolidation Act 1997 (zákon o daňovej konsolidácii z roku 1997)

Zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

- 1 Relevantnými účastníkmi konania vo veci samej na účely tohto návrhu sú úpadca – držiteľ dôchodkových nárokov (ďalej len „**pán M**“) na jednej strane a jeho konkurzní správcovia (ďalej len „**spoloční správcovia**“) na druhej strane. Spoloční správcovia sa domáhajú toho, aby bola do konkurznej podstaty zahrnutá

investícia do írského dôchodkového systému (ďalej len „systém“) v podobe zmluvy o jednotkovom dôchodku (ďalej len „zmluva“), ktorý írsko daňová právna úprava oslobodzuje od dane z príjmu v Írsku (ďalej len „oslobodený schválený systém“).

- 2 High Court (Vrchný súd, Spojené kráľovstvo) v Londýne vyhlásil pána M za úpadcu 2. novembra 2012 na jeho vlastnú žiadosť, ktorú podal v ten istý deň. Pred vyhlásením konkurzu bol pán M vysokoprofilovým developerom pôsobiacim predovšetkým, ak nie výlučne, v Írsku. V júli 2011 sa však spolu so svojou manželkou presťahoval do Londýna a súd akceptoval, že ku dňu podania žiadosti o vyhlásenie konkurzu bolo centrum jeho hlavných záujmov presunuté z Írska do Anglicka.
- 3 V prípade konkurzného konania v Spojenom kráľovstve je všetok majetok, ktorý úpadcovi patrí alebo mu je zverený ku dňu začatia konkurzného konania (známy ako konkurzná podstata) [§ 283 ods. 1 písm. a) zákona o platobnej neschopnosti z roku 1986], zverený správcovi konkurznej podstaty (§ 306 zákona o platobnej neschopnosti z roku 1986), ktorý je zodpovedný za uspokojenie nárokov veriteľov úpadcu v poradí ich prednosti. Dôchodkové nároky vyplývajúce zo systémov registrovaných daňovými orgánmi v Spojenom kráľovstve, ktoré sú v dôsledku toho oslobodené okrem iného od dane z príjmu a z kapitálových ziskov v Spojenom kráľovstve (ďalej len „schválené dôchodkové systémy“), sú z konkurznej podstaty v zásade vylúčené. Výnimky platia pre vymáhanie „nadmerných“ dôchodkových príspevkov (§ 15 WRPA z roku 1999) a nároky na výplatu určitých príjmov počas obmedzeného obdobia po konkurze (§ 310 a 310A zákona o platobnej neschopnosti z roku 1986). Pokiaľ však ide o dôchodkové systémy, ktoré daňové orgány Spojeného kráľovstva neregistrovali (ďalej len „neschválené dôchodkové systémy“), úpadca môže dosiahnuť úplné alebo čiastočné vylúčenie svojich nárokov z konkurznej podstaty len v súvislosti s pravdepodobnými budúcimi potrebami seba samého a svojej rodiny (§ 12 ods. 2 WRPA z roku 1999, § 4 až 6 nariadenia z roku 2002), čo je pre úpadcu menej výhodné.
- 4 Pán M tvrdí, že jeho nároky plynúce z írského systému by mali byť vylúčené z konkurznej podstaty. Svoje tvrdenie zakladá na tom, že keby bol namiesto írského dôchodkového systému poistený v dôchodkovom systéme Spojeného kráľovstva a keby bol tento systém registrovaný v súlade s § 153 finančného zákona z roku 2004, považoval by sa za „schválený dôchodkový systém“ a nároky, ktoré by mu z neho plynuli, by boli vylúčené z konkurznej podstaty na základe § 11 ods. 1 a § 11 ods. 2 písm. a) WRPA z roku 1999.
- 5 Pán M tvrdí, že podľa práva EÚ, konkrétne článkov 21 a 49 ZFEÚ a článku 24 smernice 2004/38, sa musí s jeho nárokmi vyplývajúcimi z tohto systému zaobchádzať rovnako.

- 6 Spoloční správcovia tvrdia, že pán M mal v čase svojho bankrotu v Anglicku v roku 2012 stále finančný záujem na poistnej zmluve, a preto bola zverená spoločným správcom ako súčasť konkurznej podstaty.
- 7 Sudca High Court (Vrchý súd) nariadil, aby sa táto „otázka zlučiteľnosti s právom EÚ“ stala prejudiciálnou otázkou na základe preukázaných alebo predpokladaných skutkových okolností sporu medzi pánom M ako žalobcom a spoločnými správcami ako žalovanými.
- 8 Skutkové okolnosti súvisiace s dôchodkovými nárokmi v spore vo veci samej v podstate spočívajú v tom, že bola uzavretá a zaregistrovaná zmluva o dôchodkovom poistení v prospech pána M, a to sčasti v nákupnom centre v Dubline. Po viacerých prevodoch súvisiacich práv bola pánovi M vyplatená väčšina nárokov, nie však všetky – čo je na účely sporu vo veci samej kľúčové – v čase, keď sa usadil a začal pôsobiť primárne v Spojenom kráľovstve. Krátko nato pán M vyhlásil bankrot.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 9 Pán M celkovo tvrdí, že z práva EÚ vyplýva, že jeho nároky by nemali závisieť od toho, či svoj pracovný život strávil v Spojenom kráľovstve (a nadobudol dôchodkové nároky v dôchodkovom systéme registrovanom v Spojenom kráľovstve) alebo bol migrujúcim pracovníkom, ktorý strávil väčšinu svojho pracovného života v inom členskom štáte, akým je Írsko, a ktorého súvisiace dôchodkové nároky budú pravdepodobne vyplývať zo systému zriadeného v tomto členskom štáte (ďalej len „systém domovského štátu“), a následne sa presťahoval do Spojeného kráľovstva, kde vyhlásil bankrot. Podľa názoru pána M platia tie isté zásady pre samostatne zárobkovo činné osoby.
- 10 Ak by náhodou dôchodkový systém domovského štátu migranta nezaregistrovali daňové orgány v Spojenom kráľovstve, čo však nezávisí od neho, ale od jeho zamestnávateľa – v prípade pracovníka – alebo v každom prípade od správcu systému, a nemuseli by z toho pre systém vo všeobecnosti alebo nevyhnutne vyplývať daňové či iné výhody, pričom pravdepodobne by to znamenalo aj dodatočné regulačné požiadavky na systém v tom zmysle, že by okrem predpisov domovského štátu musel spĺňať aj predpisy Spojeného kráľovstva, doslovný výklad § 11 WRPA z roku 1999 by znamenal, že jeho dôchodkové nároky by v prípade konkurzu neboli chránené rovnako ako u pracovníka alebo samostatne zárobkovo činné osoby zo Spojeného kráľovstva (ktorých dôchodkový systém by bol registrovaný v Spojenom kráľovstve, aby mohli v Spojenom kráľovstve získať daňové výhody spojené s registrovanými dôchodkovými systémami).
- 11 Vnútroštátny súd musí vykladať § 11 WRPA z roku 1999 v súlade s právom EÚ a považovať tento systém za schválený dôchodkový systém, v dôsledku čoho sú nároky, ktoré pánovi M z tohto systému vyplývajú, vylúčené z konkurznej podstaty.

- 12 Tvrdenia spoločných správcov sa dajú zhrnúť takto. Ustanovenia, ktoré sa uplatnia v prípade osobnej platobnej neschopnosti, sa v jednotlivých členských štátoch líšia. Uznáva to nariadenie č. 1346/2000. Ustanovenia Spojeného kráľovstva o ochrane dôchodkových nárokov v prípade konkurzu sú súčasťou celkovej právnej úpravy platobnej neschopnosti v Spojenom kráľovstve. Ide o to, či predstavujú obmedzenie voľného pohybu a najmä (keďže žalobca sa odvoláva na článok 49 ZFEÚ) práva usadiť sa. V skutočnosti jednoznačne neodradili pána M od toho, aby uplatnil svoje právo usadiť sa a presťahoval sa do Spojeného kráľovstva. Nedá sa tvrdiť ani to, že ho mohli odradiť: k tomu by došlo iba v prípade, že by sa dalo preukázať, že právna úprava platobnej neschopnosti v Spojenom kráľovstve ako celok bola pre úpadcu menej priaznivá ako (v tomto prípade) právna úprava platobnej neschopnosti v Írsku, o čo sa žalobca nepokúsil. Pán M nemôže využívať tie časti právnej úpravy platobnej neschopnosti v Spojenom kráľovstve, ktoré mu vyhovujú, a napadnúť tie, ktoré mu nevyhovujú. Aj keby to nebola pravda a bolo by potrebné preskúmať samotné ustanovenia Spojeného kráľovstva týkajúce sa dôchodkových nárokov v prípade konkurzu, nepredstavujú prekážku ani obmedzenie slobody usadiť sa; nebolo preukázané ani to, že by boli pre pána M menej priaznivé ako írske predpisy týkajúce sa dôchodkových nárokov v prípade konkurzu. Nie je preto dôvod tvrdiť, že § 11 WRPA z roku 1999 porušuje článok 49 ZFEÚ. Pokiaľ ide ďalej o to, že pán M sa odvoláva na článok 24 smernice 2004/38, článok 21 ZFEÚ jasne stanovuje, že „podlieha obmedzeniam a podmienkam ustanoveným v zmluvách a v opatreniach prijatých na ich vykonanie“. Medzi také opatrenia patrí nariadenie z roku 2000, ktoré uznáva, že bez harmonizácie na úrovni EÚ budú ustanovenia o platobnej neschopnosti v jednotlivých členských štátoch odlišné.
- 13 Spoloční správcovia ďalej tvrdia, že keby bola pánovi M priznaná ochrana dôchodkových nárokov, bol by vo výhodnejšom postavení ako štátni príslušníci Spojeného kráľovstva, ktorí by museli mať poistné zmluvy zaregistrované podľa § 153 FA z roku 2004 a museli by spĺňať podmienky na registráciu, ak by chceli získať túto ochranu.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania a návrh odpovede na prejudiciálne otázky zo strany vnútroštátneho súdu

- 14 Účel § 11 v spojení s § 16 WRPA z roku 1999 spočíva v tom, že dôchodkové nároky a daňová úľava majú podporiť jednotlivcov v budúcnosti v čase dôchodku, a nemajú byť v prospech veriteľov, pokiaľ sa osoba dostane do platobnej neschopnosti pred odchodom do dôchodku, a s výnimkou preukázania „nadmerných príspevkov“ tieto nároky majú byť vyňaté z konkurzu. § 11 WPRA 1999 je (vo všeobecnosti) obmedzený na systémy schválené na daňové účely, lebo schválenie na daňové účely sa (v tom čase) vyznačovalo okrem iného tým, že obmedzovalo dávky, ktoré mohli byť vyplatené poistencovi (napríklad v zamestnaneckých systémoch vzhľadom na jeho mzdu a počet odpracovaných rokov). Naopak, dávky v rámci systémov, ktoré nie sú schválené na daňové účely, nie sú obmedzené, takže zrejme nie je prekvapivé, že je neprimerané vyňať ich

ako celok, ale majú sa vyňať iba v rozsahu, v akom ich primerane potrebuje úpadca a jeho rodina.

- 15 Vnútroštátny súd vychádza z toho, že systém registrovaný mimo Spojeného kráľovstva v zásade môžu zaregistrovať daňové orgány Spojeného kráľovstva na základe § 153 FA z roku 2004. Hlavné výhody registrovaného dôchodkového systému spočívajú v tom, že i) príspevky do systému alebo v prospech poistenca sa odpočítajú zo základu dane z príjmu a ii) samotný fond je oslobodený od dane z príjmu i dane z kapitálových ziskov. Obe tieto úľavy sa však na systém uplatnia, len ak by v opačnom prípade odvádzanie príspevkov alebo príjmy a kapitálové zisky zakladali v Spojenom kráľovstve daňovú povinnosť, a pokiaľ do systému nie sú odvádzané ďalšie príspevky a nie je dôvod predpokladať, že fond má príjmy alebo kapitálové zisky zo zdrojov v Spojenom kráľovstve, nie je zjavný dôvod, prečo by vôbec mala vzniknúť daňová povinnosť v Spojenom kráľovstve.
- 16 Na druhej strane registrácia prináša množstvo nevýhod: podľa by § 160 ods. 1 taký systém môže vyplácať poistencovi alebo v jeho prospech iba platby uvedené v § 164, pričom § 164 pomerne prísne stanovuje prípustné platby (pozri § 164 až 169). Ak systém uskutoční nepovolenú platbu poistencovi, uplatní sa daň vo výške 40 %, ktorú zaplatí buď poistenec (v súlade s § 208), alebo, ak poistenec nezaplatí, správca systému (v súlade s § 239 až 241). Navyše podľa nariadenia prijatého na základe FA z roku 2004 [Registered Pension Schemes (Provision of Information) Regulations 2006, SI 2006/567 – nariadenie z roku 2006 o registrovaných dôchodkových systémoch (poskytovanie informácií)] je správca registrovaného dôchodkového systému povinný zasielať daňovým orgánom podrobné informácie o mnohých skutočnostiach.
- 17 Vnútroštátny súd súhlasí s tým, že registrácia na základe § 153 FA z roku 2004 nebola len formalitou (pre správcu írskemu systému); bol to významný krok, ktorý so sebou priniesol potenciálne nákladné povinnosti, a aj keby (čo sa nedá predpokladať) dôchodkový systém zriadený mimo Spojeného kráľovstva mohol spĺňať požiadavky na registráciu v Spojenom kráľovstve a zároveň požiadavky domovskej krajiny, nie je to niečo, čo by správca takého systému mohol vykonať bez uváženia. Aj za predpokladu, že právne predpisy Spojeného kráľovstva sa v zásade môžu uplatniť na dôchodkové systémy založené mimo Spojeného kráľovstva, by bolo prekvapivé, keby mnohé také systémy považovali za výhodné zaregistrovať sa u daňových orgánov Spojeného kráľovstva. Vnútroštátny súd najmä nepovažuje za prekvapivé, že správca írskemu dôchodkovému systému zriadeného takým spôsobom, aby spĺňal požiadavky írkej daňovej právnej úpravy, nechce spĺňať aj (odlišné) požiadavky daňových právnych predpisov Spojeného kráľovstva. Je samozrejmé, že migrujúci pracovníci (zamestnanci alebo samostatne zárobkovo činné osoby) z iných členských štátov s väčšou pravdepodobnosťou než štátni príslušníci Spojeného kráľovstva nadobudli dôchodkové nároky v iných členských štátoch, z čoho vyplýva, že s väčšou pravdepodobnosťou než štátni príslušníci Spojeného kráľovstva majú dôchodkové nároky plynúce so systémov, ktoré nie sú registrované podľa § 153 FA z roku

2004, buď z toho dôvodu, že také systémy nespĺňajú požiadavky na registráciu, alebo preto, že sa zo závažných dôvodov rozhodli neregistrovať.

- 18 § 11 WRPA z roku 1999 sa však neuplatní len na dôchodkové systémy registrované podľa § 153 FA z roku 2004. Uplatní sa aj na predpísané systémy, t. j. tie, ktoré sú upravené v § 2 nariadenia z roku 2002. Patria medzi ne „oprávnené zahraničné dôchodkové systémy“, na ktoré sa vzťahuje § 308A ITEPA z roku 2003.
- 19 Ani jeden z účastníkov konania netvrdí, že ide o „oprávnený zahraničný dôchodkový systém“: nedošlo k nevyhnutnému oznámeniu a prijatiu záväzkov voči daňovým orgánom. Vnútroštátny súd sa však domnieva, že prvé dve požiadavky nie je ťažké splniť a tretiu (c) by v praxi tiež nebolo ťažké splniť, lebo sa požaduje iba poskytovanie informácií o relevantných migrujúcich poistencoch a v prípade systému neboli odvedené príspevky v mene pána M alebo pani M po tom, čo sa presťahovali do Spojeného kráľovstva, a teda neexistovali nijakí relevantní migrujúci poistenci a nebolo potrebné poskytnúť nijaké informácie.
- 20 Vnútroštátny súd vo svojom rozsudku súhlasí s tým, že keďže v systéme neexistovali relevantní migrujúci poistenci, nebol dôvod usilovať sa kvalifikovať systém ako oprávnený zahraničný dôchodkový systém. Súhlasí aj s tým, že väčšinou existuje málo dôvodov na to, aby zahraničný dôchodkový systém podstúpil komplikácie spojené s oznamovaním a prijímaním záväzkov voči daňovým orgánom Spojeného kráľovstva, aby sa mohol stať oprávneným zahraničným dôchodkovým systémom, pokiaľ sa neočakáva odvádzanie príspevkov do systému zo strany alebo v mene poistencov, ktorí sa presťahovali do Spojeného kráľovstva a sú relevantnými migrujúcimi poistencami. Mnohí migrujúci pracovníci, ktorí prišli do Spojeného kráľovstva z iných členských štátov, pravdepodobne majú nároky plynúce z dôchodkových systémov, ktoré nemajú dôvod podniknúť kroky nevyhnutné na to, aby sa stali oprávnenými zahraničnými dôchodkovými systémami (aj keby inak mohli byť oprávnené); a rozhodnutie o tom, či systém podnikne tieto kroky, obvykle nie je na poistencovi, ale na samotnom systéme. Bežní zamestnanci, ktorí sú poistení v zamestnaneckých dôchodkových systémoch, vo všeobecnosti nemajú dosah na rozhodnutia osôb, ktoré systém riadia.
- 21 Vnútroštátny súd sa predbežne domnieva, že vplyv platobnej neschopnosti na dôchodkové nároky nadobudnuté osobou vykonávajúcou svoje právo usadiť sa ako samostatne zárobkovo činná osoba v inom členskom štáte dostatočne úzko súvisí s touto činnosťou (aj keď platobná neschopnosť nevyplýva z tejto činnosti, ale z predchádzajúcich činností v domovskom štáte, ako je to v tomto prípade) na to, aby patril do pôsobnosti článku 49 ZFEÚ.
- 22 Vnútroštátny súd sa domnieva, že ak je to tak, znamená to, že nedošlo k rovnakému zaobchádzaniu. Štátny príslušník Spojeného kráľovstva, ktorý sa stane úpadcom, s veľkou pravdepodobnosťou bude mať v prípade konkurzu nadobudnuté dôchodkové nároky chránené na základe § 11 WRPA z roku 1999, aj

keď v tomto smere nepodnikne osobitné kroky, lebo veľká väčšina dôchodkových nárokov v Spojenom kráľovstve vyplýva z dôchodkových systémov, ktoré sú registrované u daňových orgánov podľa § 153 FA z roku 2004, keďže tým je možné zabezpečiť daňové zvýhodnenie. Štátni príslušníci iných členských štátov EÚ budú mať s omnoho väčšou pravdepodobnosťou nadobudnuté dôchodkové nároky zo systémov, ktoré nie sú registrované.

- 23 Spoloční správcovia tvrdia, že bez ohľadu na postavenie zamestnancov pre samostatne zárobkovo činnú osobu nie je z administratívneho hľadiska náročné splniť požiadavky nariadenia z roku 2006 a zaregistrovať svoju zahraničnú dôchodkovú zmluvu ako súčasť oprávneného zahraničného dôchodkového systému. Je nesporné, že pán M o to mohol požiadať správcov systému, pre ktorých by nebolo ťažké urobiť to, a zároveň nie je osobitný dôvod domnievať sa, že správcovia by to odmietli. Z toho vyplýva, že dôvodom nepodniknutia tohto kroku nebolo to, že by bol zložitý alebo náročný, ale to, že v čase, keď sa usadil v Spojenom kráľovstve, si žalobca myslel, že zo systému aj tak vyčerpá všetky výhody, takže nie je potrebné podniknúť ďalšie kroky. Nedá sa však vychádzať z toho, že osoby, ktoré sa presťahujú do Spojeného kráľovstva, aby sa tam usadili, budú vždy alebo aspoň obvykle schopné zabezpečiť, že dôchodkové systémy v ich domovskom štáte, z ktorých nadobudli dôchodkové nároky, podniknú kroky potrebné na registráciu oprávnených zahraničných dôchodkových systémov alebo že sa o to pokúsia.
- 24 Za týchto okolností sa vnútroštátny súd domnieva, že ustanovenia § 11 a 12 WRPA z roku 1999 a nariadenia z roku 2002, podľa ktorého sa úplná ochrana § 11 WRPA z roku 1999 vzťahuje len na osoby, ktorých nároky plynú zo schválených dôchodkových systémov, síce neobsahujú výslovný odkaz na štátnu príslušnosť, ale sú spôsobilé ovplyvniť podstatne vyšší podiel štátnych príslušníkov iných členských štátov, ktorí vykonávajú svoje právo usadiť sa v Spojenom kráľovstve. Preto ak vplyv konkurzu na nadobudnuté dôchodkové nároky patrí do pôsobnosti článku 49, ide o diskrimináciu pri užívaní sociálnej výhody, ktorú zakazuje článok 49 ZFEÚ a článok 24 smernice 2004/38.
- 25 Ak je tento názor dôvodný, vnútroštátny súd sa domnieva, že na základe zásady zhodného výkladu môže § 11 WRPA z roku 1999 vykladať takým spôsobom, aby zabránil diskriminácii, čo znamená, že vnútroštátne ustanovenia treba vykladať v tom zmysle, že sa vzťahujú na dôchodkové systémy schválené alebo registrované daňovými orgánmi v inom členskom štáte. Je to v súlade s účelom právnej úpravy, ktorým je zabezpečiť úplnú ochranu dôchodkových nárokov, len ak vyplývajú zo systémov, ktoré sú schválené, registrované alebo uznané príslušnými daňovými orgánmi v členskom štáte, v ktorom boli zriadené.